

ضرورت همبستگی جنبش دانشجویی با اعتراضات مردمی!

به مناسبت ۱۶ آذر، روز دانشجو

در تاریخ پرفرازونشیب مبارزات مردم ایران برای آزادی، عدالت اجتماعی و دموکراسی، جنبش دانشجویی جایگاه بس والایی دارد. در این میان اما، برآمد دانشجویان در مقابل رژیم کودتا در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. این روز، برگی زرین و ماندگار در تاریخ جنبش آزادی‌خواهانه و عدالت‌پژوهانه بوده و همچون مشعلی فروزان فراروی مبارزات دانشجویی میهنمان قرار دارد.

روز ۱۶ آذر سال ۱۳۳۲، دانشگاه صحنه اعتراض دانشجویان علیه عوامل داخلی و خارجی کودتا علیه دولت دکتر مصدق، برای استقلال و آزادی بود. اما پاسخ رژیم شاه به اعتراض دانشجویان، حمله به دانشگاه و سرکوب آنان بود. در آن روز گلوله‌های رژیم کودتا سینه دانشجویان را شکافت و با خون مصطفی بزرگ‌نیا، مهدی شریعت رضوی و احمد قندچی صحن دانشگاه را رنگین کرد.

اگر رژیم مستبد پهلوی رویدادهای خونین ۱۶ آذر ۱۳۳۲، اول بهمن ۱۳۴۰ و ۱۳ آبان ۱۳۵۷ را آفرید، هزاران دانشجو را دستگیر و شکنجه کرد و به زندان‌های سنگین محکوم نمود، جمهوری اسلامی برای تحمیل حکومت دینی و استیلای ایدئولوژی مذهبی خود، به بهانه انقلاب فرهنگی به دانشگاه‌ها را یورش برد، دانشجویان و استادان دگراندیش را اخراج نمود، دانشگاه‌های کشور را به پادگان تبدیل کرد و فاجعه‌ی ۱۸ تیر ۱۳۸۷ را آفرید.

هم استبداد ستم‌شاهی و هم استبداد ولایی، همواره لبه تیز حمله و سرکوب خود را متوجه دانشجویان و دانشگاه‌ها کرده‌اند. باین‌وجود، جنبش دانشجویی میهنمان باوجود افت‌وخیزها و فرازوفرودها، به حیات خود ادامه داده و با اندیشه‌های نو در تحولات سیاسی و اجتماعی نقش برجسته‌ای ایفا کرده است.

فعالیت دانشجویان نیازمند یک فضای باز سیاسی است. دانشجو با دانش، علم و اندیشه سروکار دارد و نیازمند فضا و شرایطی است برای گردش آزاد نظر، گفتگو و دیالوگ و بحث و تحقیق. اما جمهوری اسلامی به‌جای درک این واقعیت، دانشگاه را به دست نهادهای سرکوب سپرده است. ازاین‌رو امروز دانشجویان علیه پادگانی و امنیتی کردن دانشگاه‌ها و جو خفقان حاکم بر محیط آموزشی مبارزه می‌کنند. وجه دیگر مبارزات دانشجویان علیه کالا سازی آموزش است. در حال حاضر بخش بزرگی از دانشجویان ملزم به پرداخت شهریه‌های گزاف هستند. پرداخت شهریه، واگذاری سلف‌سرویس‌ها و خوابگاه‌های دانشجویی به بخش خصوصی از مصادیق کالایی شدن روزافزون تحصیلات دانشگاهی است. دانشجویان بارها و با صدایی رسا شعار داده‌اند: "دانشگاه پول‌گردان، تضعیف زحمتکشانش" و "منطق سرمایه‌داری - استثمار، بیکاری". امروز با هزینه‌هایی که بر آموزش دانشگاهی تحمیل شده است، عملاً فرزندان بخش بزرگی از مردم به‌ویژه کارگران و زحمتکشانش از امکان ورود به دانشگاه‌ها محروم گشته‌اند.

دانشجویان مطالبات و خواسته‌های فراوانی دارند: خروج نیروهای انتظامی و امنیتی از دانشگاه‌ها، مدارس عالی و خوابگاه‌های دانشجویی، آزادی دانشجویان زندانی، بازگشت دانشجویان اخراجی و ستاره‌دار به دانشگاه‌ها، آزادی تشکل‌ها و نشریات مستقل دانشجویی، عدم دخالت در مسائل زندگی خصوصی و مناسبات دانشجویان، لغو گزینش دانشجو و استاد بر اساس اعتقادات دینی، لغو سهمیه‌بندی دانشجویی بر اساس جنسیت و وابستگی به نهادهای حکومتی و تبعیض آشکار علیه دانشجویان دختر، حذف معیارهای مبتنی بر جنسیت، مذهب، عقیده، ملیت یا قومیت در زمینه اعطای بورسیه و کمک‌تحصیلی، مسکن دانشجویی و انتخاب رشته تحصیلی و پایان دادن به محرومیت دانشجویان بهایی از حق تحصیل در دانشگاه‌های کشور.

دانشجویان شیخ هولناک بیکاری بعد از فارغ‌التحصیل شدن را در مقابل خود می‌بینند و نسبت به آینده خود به‌شدت نگران هستند. بسیاری از تحصیل‌کردگان دانشگاه‌های کشور مجبور می‌شوند به شغل‌های غیرتخصصی و کار مزدی با دستمزد اندک تن دهند.

دانشجویان از همان مسائلی رنج می‌برند که کارگران، مزدگیران، تهیدستان، معلمان و بازنشستگان علیه آن‌ها به اعتراض برخاسته‌اند. بسیاری از دانشجویان فرزندان همین اقشار تهیدست جامعه‌اند که راهی خیابان‌ها شده‌اند. طبیعی است که مبارزه دانشجویان از اعتراضات مردمی که در واحدهای

تولیدی، مدارس و خیابان‌ها جریان دارد، متأثر شده و با توجه به اوضاع بحرانی کشور و گسترش اعتراضات علیه فساد، فقر و بیکاری، دانشجویان با فرودستان کشور هم‌سو و هم‌سرنوشت شوند. شعار "دانشجو، کارگر، معلم، اتحاد! اتحاد!" نشانه بارز آن است.

دانشجویان آزادیخواه!

در تاریخ معاصر کشور ما جنبش دانشجویی یکی از ارکان اصلی دفاع از آزادی و عدالت اجتماعی در جامعه ما بوده است. بسیاری از فعالان سیاسی و فرهنگی کشور ما اولین تجارب مبارزاتی خود را در درون این جنبش پشت سر گذاشته‌اند. اکنون کشور ما در شرایط بحرانی و جامعه ما در تبوتاب تحول بنیادی قرار دارد؛ اعتراضات و اعتصابات در سراسر کشور در جریان است؛ راه‌حل بحران کنونی نه در درون جمهوری اسلامی، بلکه در بیرون از آن قرار دارد. امروز همبستگی جنبش‌های اجتماعی و برآمد مشترک آن‌ها برای ایجاد تحولات سیاسی به امر مبرم و ضرور تبدیل شده است. جنبش دانشجویی می‌تواند با تأکید بر آزادی و عدالت اجتماعی و پشتیبانی از مبارزات مدنی کارگران و زحمتکشان در تحولات کشور نقش ایفا نماید.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) همراه با شما، ۱۶ آذر و خاطره دانشجویان جان‌باخته این روز تاریخی "احمد قندچی"، "مهدی شریعت رضوی" و "مصطفی بزرگ‌نیا" و دانشجویان مبارز جان‌باخته دوران ستم‌شاهی و استبداد جمهوری اسلامی را گرمی می‌دارد و امیدوار است که مبارزات مردم ما برای تأمین آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی به ثمر بنشیند و کشور ما از یوغ جمهوری اسلامی رهایی پیدا کند. ما از مبارزه شما دانشجویان عزیز برای رسیدن به اهداف و خواسته‌هایتان حمایت کرده و در این راه همراه شما و در کنار شما ایستاده‌ایم.

اتحاد، مبارزه، پیروزی!

پاینده و پرتوان باد جنبش دانشجویی ایران!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

۱۴ آذر ۱۳۹۷ (۵ دسامبر ۲۰۱۸)